

ה' אלול תש"ף
25 אוגוסט 2020
2706

ישיבת מליאה 08/20
מתאריך 23/07/2020

נוכחים:

חננאל דורני- ראש המועצה
עוזאל ותיק- חבר
דיני ביטון- חברה
אשר אוחיון – חבר
הרב מנחם שחור- חבר
אליענה זילברמן - חברה
רואי מסורי – חבר
הלל בש – חבר
נתנאל כהן- חבר

משתתף:

ענבר לוי-ן גזבר

1. אישור פרוטוקולים 07/20

חננאל: למעט הלל אף אחד לא שלח הערות. ההערות תוכנסנה. עייפתי מלעסוק בדווקנות הפרוטוקולים המפורטים.

החלטה: אושר פה אחד

2. לקיחת אשראי

רואי: מפאת כובד משקל הדיון על אסון הטביעה, יש לדעתי לייחד את ישיבת המליאה הקרובה לנושא זה בלבד ולדחות את הנושאים האחרים לישיבה הבאה, זו דעתי.

ענבר: במליאה הקודמת הצגנו את הפרויקטים שבכוונתנו לממן באמצעות הלוואות. מליאת המועצה אישרה את לקיחת הלוואות.

ההלוואה שאושרה לנו לצורך פרויקט פאנלים סולאריים היא ע"ס 2.1 מליון ₪ בתיאום וערבות של מפעל הפיס, מבנק מרכנתיל דיסקונט ל-7 שנים בריבית של פריים מינוס 1%. יש תוצאות מכרז לפאנלים ויש אומדן המגיע לסך כ- 2.8 משי"ח.

למימון יתרת פרויקט הפנלים הסולאריים ופרויקטים שהוצגו לחברי המליאה, פניתי לקבלת הצעות לאשראי בנקאי.

הפנייה שלי לבנקים הייתה בבקשה לקבלת אשראי של 3.5 מ' ₪ לתקופה של 15 שנה. להלן הציטוטים שקיבלנו:

בנק הפועלים – פריים מינוס 0.2%

מזרחי – פריים מינוס 0.2%

מרכנתיל- פריים מינוס 0.1%

אנחנו עובדים עם בנק מזרחי שנים ארוכות, לכן פניתי אליהם וביקשתי לשפר את ההצעה ולתת הנחה בעמלות שכרוכות בחתימת מסמכי הלוואה. יתכן שהבנקים ישפרו את ההצעה.

חננאל: אם תצליח לשפר את ההצעה ותביא תנאים טובים יותר, המליאה כמובן לא תתנגד. במקרה זה, לא יהיה צורך באישור נוסף.

ענבר: התנאים טובים, פריים מינוס 0.2% ל- 15 שנים. אתם אישרתם סה"כ הלוואה של 5 מ"ש"ח ואני ביקשתי הצעות ל 3.5 מ"ש"ח מעבר ל 2.1 מליון שכבר אושרו.

דואי: דיברנו שהנתונים יגיעו במייל, אני לא כל כך הבנתי מה בדיוק הלוואות. בפעם הבאה להביא את הדברים במייל כדי שנוכל ללמוד ונוכל לקבל החלטות נכונות.

חננאל: במליאה הקודמת כבר הוצג פירוט הפרויקטים אליהם מיועדת הלוואה והסמכנו את הגזבר לבדיקת הצעות לתנאי הלוואות.

דואי: אפשר להעביר פירוט קצר. אני מבקש שהערתי תירשם בפרוטוקול שלהבא מבקש לקבל את הנתונים במייל.

חננאל: הערתך נרשמה.

הלל: מדובר על תוספת של 300 א"ש"ח נוספים ביחס לנאמר במליאה הקודמת. מה נוסף?

חננאל: השלמת מימון לר"ת מצפה ישי תב"ר קיים בו סך עלות הביצוע גבוהה ממקורות המימון.

הצעה: לאשר את הלוואות הבאות:

1. 2.1 מ"ש"ח ממרכנתיל דיסקונט ל- 7 שנים בריבית פריים מינוס 1%, בתיאום עם הפיס.

2. 3.5 מ"ש"ח מבנק מזרחי ל- 15 שנים בריבית פריים מינוס 0.2%. הלוואה תיועד לפרויקטים בתחום תשתיות ומבני ציבור וכן השלמה לפאנלים סולארים, זאת כנגד שעבוד הכנסות עצמיות של המועצה בבנק.

הצבעה: בעד: 7, נמנע: 1

דיני ביטון לא השתתפה בהצבעה עקב היותה עובדת בנק מזרחי.

דואי: אני מבקש שירשם בפרוטוקול שאני נמנע בגלל הסיבות שמניתי.

החלטה: הלוואות אושרו ברוב קולות.

3. עיקרי הממצאים והלקחים מאירוע הטביעה של בעז אזולאי ז"ל

חננאל: ב- 3 השבועות האחרונים, מאז האירוע הובלתי תחקירים ב- 3 רבדים:

- ✓ תחקיר מבצעי
- ✓ תחקיר על אופן הטיפול במשפחות ובקהילה תוך כדי האירוע ואחריו.
- ✓ תפיסת הטיולים במרחב שסביב קדומים.

השתתפו בתחקיר (לאחר ביצוע תחקיר פנימי במסגרות השונות):

- ✓ מחלקת ביטחון
- ✓ רפואה
- ✓ חילוץ
- ✓ צה"ל
- ✓ תחום הקהילה
- ✓ תחום הנוער

בדיעבד, מתברר שמדובר בתופעה שכיחה ולא ייחודית, שנערים ובחורים מהישוב מטיילים במרחב סביב קדומים, ובכלל זה נכנסים לבורות מים הבנויים בצורת פעמון שלא ניתן לצאת מהם ללא סולם או סיוע חיצוני.

ראש המועצה סקר בפני חברי המליאה את עיקרי המסקנות והלקחים מהתחקיר ופתח את הנושא לדיון, לא לפני שהקריא את משפטי הסיום הבאים:

בעז אזולאי ז"ל

"אחד מן החבורה שמת – תדאג כל החבורה כולה"

עלם החמודות בעז אזולאי ז"ל לא היה עוד אחד מן החבורה אלא מהמיוחדים שבה. רובנו לא זכה אולי להכירו אישית, אך בימי האבל הקשים נחשפנו לדמותו הכל כך מיוחדת של נער צעיר, אך בוגר, המחובר בכל נימי נפשו לתורת ישראל, לחיבור בין הגוף לנפש, בין החומר לרוח. בגילו הצעיר טרוד היה במחשבות עמוקות כיצד להביא לכך שלא רק נלמד תורה אלא נחיה את התורה ונצליח להביא את התלמוד לידי מעשה. נער שהתפעל מהיכולת להיות גדול בתורה מחד ומעורב בחיי המעשה מאידך. נער שהנתינה והחסד היו נר לרגליו, שידע לנהל שיחות נפש עמוקות הן עם חבריו בני גילו והן עם בני משפחתו המבוגרים. נער רגיש, מחונן, מוכשר ואהוב. יהי זכרו ברוך!

האסון שחווינו עם לכתו של בעז היקר הוא מסוג הדברים שמצד אחד קשה לדבר והמילים נעתקות, אך מצד שני קיימת תחושה שלא רוצים וגם לא ניתן לחשות.

לפני כחודש התרחש אירוע דומה באותו בור, במהלכו חילץ הרבש"ץ יהודה פלחיימר נער מהישוב שנתקע בבור מבלי יכולת לצאת. אירוע זה תוחקר בפן המבצעי ואף ניתן מעל דפי הקדומידע דגש לזהירות הנדרשת מהמטיילים. האירוע הטרגי האחרון חשף אותנו לכך שלא מדובר באירוע חד פעמי אלא בתופעה רחבה שיש לתת עליה את הדעת.

תחקרנו לעומק את האירוע, הסיכום, המסקנות והלקחים מפורטים לעיל.

נמשיך לדרוש דיווח מכל מי שיוצא את תחומי הישוב מדרכי הביטחון והחוצה. הדרישה שלנו לדווח למוקד נבעה ועודנה נובעת משיקול ביטחוני מבצעי ולא מתוך לקיחת אחריות על כל מטייל במרחב. הידיעה על האזור בו המטיילים שוהים מאפשרת למוקד שלא להקפיץ כוחות על תנועות של אנשינו מחד וכן לדעת כי ישנם באזור מטיילים במטרה לסייע באבטחתם במקרה של אירוע חבלני מתפתח, מאידך. אין זה מתפקידן של המוקדניות המצוינות והאחריות וגם לא ביכולתן ללוות כל מטייל במרחב, ולכן גם בעתיד הן תמשכנה להתרכז באיתור ניסיונות חדירה לישוב ולסכל כל ניסיון לפגוע בחיי מי מהישוב. אין זה אומר שנפסיק להשתדל ולעשות כל מאמץ לעקוב אחר חזרת המטיילים בבטחה לישוב.

בשולי התחקיר, אבקש לציין כי במהלך התחקיר נחשפנו, בין שאר הדברים, גם לניסיונות הכבירים של הנערים לצאת מהבור בכוחות עצמם, לחלוקת הכוחות וכן לחיזוקים שנתנו זה לזה כדי לעודד זה את זה ולשמור על אופטימיות ותקוה בכל אותן שעות קשות.

כמו כן, אבקש לציין לשבח את יהודה פלהיימר – רבש"ץ קדומים, שבתפקודו גילה יוזמה, תושיה, יצירתיות, כושר מנהיגות ואומץ לב אשר בזכותם שני נערים צעירים נמצאים איתנו. לדאבון הלב, היה זה מאוחר עבור בעז ז"ל.

המשיכו לטייל בארצנו האהובה, אך אנא, עשו זאת בזהירות המתבקשת!

דיון:

הרב מנחם: כתפיסת יסוד, בהנחה שהיינו יכולים לסגור את הבורות, האם היינו סוגרים?

חננאל: אם היינו יכולים לא היינו סוגרים, היינו מתעלים ומשתדלים לשפר את נושא הבטיחות. נפגשתי עם מח"ט שומרון אבל יש עשרות בורות, במרחב סביב קדומים. יש אנשים שמוכנים לתרום מימון לריתוך גשרים לבור המים, אך נדרש לכך אישור גורמי צבא ומינהא"ז, מכיון שמדובר בשטח פרטי מעובד. אנחנו רוצים לתעל למקומות בהם יותר בטוח לטייל מבחינה ביטחונית ובטיחותית. לא נכון לעצור את הטיולים.

הרב מנחם: יהיו בורות עם סולמות? אם יבוא ערבי ויסגור?

חננאל: ביקשתי מהמח"ט אישור להצבת סולמות. המינהל האזרחי מכיר את בעלי הקרקעות. יש גם התלבטות, כי אם נמסד בורות ונפנה אליהם את המטיילים, האחריות תהיה שלנו. אני לא בטוח שבאפשרותנו לקחת אחריות על כל המטיילים במרחב. אמא של אחד הנערים מהאירוע אמרה שברור לה שאף אחד מהמועצה לא צריך להיות בייבסיטר על ילדי היישוב המטיילים. זו אחריות ההורים, המוקדניות ומחלקת ביטחון עסוקים בביטחון.

אליענה: בעבר הרחוק היה נעול, אין להם שום התנגדות שיכנסו למים.

חננאל: הם טוענים שהמטיילים הנכנסים, מלכלכים להם את המים.

הרב מנחם: תנאי בטיחות שצריך להיות נעול.

חננאל: חולק על התפיסה. היצר להרפתקנות ולקחת אתגרים קיים והם ימשיכו ללכת לבורות. ולכן לתעל, להגיד ולעדכן מתי, לאן ובאיזו שעה. המטרה היא שנוכל למזער את הסיכוי לקרות אסון נוסף כזה.

הרב מנחם: אנחנו רוצים להגיע למצב שחלק מהבורות יהיו מומלצים לסגירה.

אליענה: אני מרגישה, כשם שכל מי שיושב כאן, אחריות כבדה ואיומה וצער גדול. נכון שהי רצה שכך יהיה אך הוא בחר גם שיקרה הדבר במשמרת שלנו. אני מתנצלת אם דברי ישמעו רגשניים. בור המים המדובר הוא הבור האהוב של תושבי הר חמד. אחד מילדי גילה אותו בעת טיול ומאז ראיתי כבר ילדים שצועדים אליו יחפים מלאי שמחה. שמחה של אהבת ארץ ישראל. בשנה האחרונה ראיתי רבים מבני הנוער בדרכם אל הבור. עולים יחד אל ראש ההר. המראה ממלא את ליבי גאווה בנוער שלנו, גאווה על נוער שאדמת השומרון הוא נוף ילדתו וחדוות חייו. אנחנו לא בנינו את הבור. הבור עצמו ככל הבורות בחירבת ביזין המשווייכת לגיבל עקרא וסביבותיו היה בשימוש כבר בתקופת השומרונים אך עוד הרבה לפני סיפרו במרגלים על הארץ הטובה שבה עיינות ותהומות.

המילה תהום הכתה בי לאחר האסון השתדלתי לזכור כי תהום הוא גם מקור מים.

אם נסייר סביב הבור נוכל לראות גת ישנה ומערות קבורה עתיקות.

לא אנחנו בנינו את הבור אך גם לא תושבי קדום.

אל הארץ הזו חזרנו. כאן, מאהבת ארצנו מצא בעז את מותו.

לאילו הטוענים שאין למועצה זכות מוסרית על שטחי הבור, שידעו כי טוענים הם כנגד רוב ההתיישבות בשומרון שהחלה בדיוק כך מאיש אחד שהילך בארץ הזאת ומצא בא בית.

עלינו לקחת אחריות על שימור הבור, וניעולו ואבטחתו.

לדעתי, אותו הנוער שאיבד את חברו הטוב להוביל עשיה זו.

מיפוי הבורות, הנצחתו של בועז, תליות השלטים ותחזוקת הבור, התאמת הסולמות ופרסום הדברים צריך להיות בהובלת הנוער כפרוייקט מספר אחד של הנוער לשנה הקרובה. לגבי אבטחת הבור, כפי שטענתי לעיל, יש לקחת אחריות על הבורות המתויירים בקדומים ברמת האבטחה המירבית

כולל תמיכת המוקד. במידה והדבר דורש תקציב נוסף, יש למצוא אותו.

הקל ביותר הוא להעביר את האחריות ואת ביצוע המסקנות למנהל האזרחי אל לנו לעשות כן. יש

לנו את הזכות המוסרית ואת החובה הציבורית לאפשר לנוער שלנו לטייל בביטחון.

שמעתי את עדכוננו של חננאל ואכן ניתן לראות תחקיר מקיף והסקת מסקנות נכונה עם הוראות הנחיות ויעדי ביצוע.

הנחיות שנכתבו בדם.

מבקשת דיון נוסף בישיבת הנהלה וכן דיון מעקב.

חננאל: צריך להבין את קשב המוקדניות, היה קשה להן. לאחר האירוע הקודם הן קיבלו הנחיה להתקשר כל שעה למטיילים. צריך להיות במוקד כדי להבין את אופי עבודתן. כל הזמן הן בטלפונים, במצלמות, הן לא מרימות את הראש. בדיעבד לתת הנחיה כזאת בלי לצייד אותן בכלים למעקב, היתה שגיא. זה שבר אותן. לכן זה לא נכון. אני כרשות לא יכול לקחת אחריות, יש אחריות על ההורים. אני אעשה כל מה שאני יכול כדי למנוע את האירוע הבא. אם נוכל, נתקין סולמות, המוקד יקבל נהלים.

יש מצלמות ביישוב, אנחנו עוסקים בזה, לא אמרתי את הדברים כדי להסיר אחריות, על אף האסון נערים מטיילים. אני לא יכול לקחת אחריות על כל הבורות ועל כל המטיילים בדיוק כפי שאיני יכול לעשות זאת לגבי תאונות דרכים בכביש 55, צריך להיזהר מהנטיה הזו. צריך לוודא שביכולתנו לממש את תחומי האחריות שנעמיס על עצמנו. מצד אחד מחוייב להטיל משימות הצלת חיים על

המוקד, אפשר להביא עוד מוקדנית אבל מה יקרה באסון הבא? עוד מוקדניות? אני רוצה שיטיילו, אך נכון ובטוח..

אליענה: לערב את הנוער, לתעל.

חננאל: התחקיר נעשה עם הנוער, נפגשתי עם ארבעה מובילי דעה. דיברנו איתם והבנו שיש עם מי לדבר.

אליענה: לפרסם בקדומידע.

חננאל: פרסמנו, הנוער קורא קדומידע ומגנט! אנחנו רוצים שהם יהיו חלק מהדבר הזה, שיחלקו את המגנט, שיעזרו לי למפות את הבורות.

הרב נתי: הצער והכאב בלתי נתפס אחרי התחקירים שעשיתם. האירוע הראשון - לא נעשה מספיק, שלא שיערנו שהנוער מגיע למקומות האלה. לא מפנה אצבע מאשימה לאדם ספציפי, צריך לעשות חשבון נפש גדול מה הנוער עושה, מה תחומי עניין שלהם.

חננאל: אני מעריך שרוב הנערים לא מספרים להורים לאן הם הולכים. האירוע צריך לעורר אותנו כהורים ושניקח אחריות על הילדים.

הרב נתי: נקודה למחשבה, חוץ מהנוער צריך לעורר את ההורים.

חננאל: איך?

הרב נתי: מיליון דרכים. מפגשים עם נוער צעיר, סדרת שיחות, קהילות של הורים למתבגרים, לבדוק איפה הנוער מסתובב, במקום לתעל לשים שלטי אזהרה. כנראה שזה מוקד פופולארי, אני יודע על שני בורות בקול צופיך. שלט אזהרה. הנוער מזועזע.

חננאל: בצנירים בכל הבריכות יש שלט שהכניסה אסורה ונכנסים. יש דילמה גדולה.

דיני: יש כאלה שלא יבואו.

אליענה: אם הסולם מקובע הם היו ניצלים ולא היה אסון.

הרב נתי: למה לא לסגור את הבור?

אליענה: אי אפשר לבוא בטענה לנוער.

הרב נתי: הטענה לנו ההורים, איפה הנוער מסתובב. חשבון נפש שלנו. צריך אלטרנטיבה.

אליענה: לעצור אותם מלטייל? לנתב לראות סרטים? מה האלטרנטיבה?

דיני: מה שמסוכן זה אטרקציה.

אליענה: סדנאות להורים יכול להועיל ברמה קהילתית.

רואי: ביקשתי לעיין במסמכים. בעניין זה, אבקש כי במסגרת הדיון יוצגו לעיונם של חברי המליאה מסמכי המקור של תחקירי האסון, כולל פרוטוקולי דיונים פנימיים שהתקיימו, כגון פרוטוקול ישיבת ועדת ביטחון שהתכנסה לאחר אירוע ההצלה מטביעה לפני כחודש. כמו כן, השתתפותם בדיון של הקב"ט ובעלי תפקידים אחרים במועצה העוסקים בנושא. מבקש לתאם את המועד.

חננאל: לא תקבל ניירות שאינם רשמיים של המועצה. בהנהלה התחקיר יוצג במלואו.

רואי: אפנה באמצעות חוק חופש המידע. את כל הפרוטוקולים של ועדת ביטחון אבקש להעביר בנוגע למסקנות שפירסמתם. המגנט ראוי, צעדים נכונים, אירוע לא פשוט נקווה שיישמו בפועל. אין אפשרות לאטום את הבורות, צריך להכיר בבעיה שהנוער הולך לבורות בלתי נשלטים ואם נמשיך האירוע הבא בפתח. צריך לפנות לצבא ולמינהל. רבותי, פה לא מדובר בשטח קדומים, שטחי הפקר אין שליטה אין גבול מוניציפאלי. אי אפשר לשים מציל בכול בור. מקרה של טביעה ראשון, ידנו לא שפכו את הדם הזה. לפני כשלושה שבועות כמעט טביעה, האמא פרסמה פוסט בפייסבוק. איך יכול להיות שאני כחבר מליאה לא ידעתי על המקרה עד שהאמא פרסמה פוסט בפייסבוק? היו שתי ישיבות מליאה.

עוזאל: אתה קורא את הקדומידע?

רואי: לא פורסם שום דבר. אני לא ראיתי בקדומידע. לא יצא קול קורא לציבור ולנוער שצריך להיזהר. תגיד מה שאתה רוצה. מקרה חמור, רשלנות.

אליענה: פרסום בקדומידע, לעתיד לבוא צריך לדעת מה דרכי ההתקשרות עם הנוער.

רואי: היה צריך לפרסם בכל אמצעי המדיה. אתה מכיר את כל אמצעי המדיה כיו"ר ועדת ביטחון. היית מתייחס בסוף אבל לא התייחסת בצורה רצינית. לא יודע מה היו המהלכים בועדה ואתה לא מוכן לתת את הפרוטוקול.

מחדל, אחרי המקרה הראשון זו רשלנות פושעת, מילה קשה, אם היית מתייחס בצורה נכונה ומפרסם בכל אמצעי המדיה את דבר האירוע, הזורים היו מתעוררים.

היית צריך להעיר את כל העולם במקרה טביעה, היית צריך להעיר את הצבא והמינהל ולהגיע עד ראש הממשלה ולשפוך בטון ואז אם נצטרך לתת הסברים - מטרת חסימת הבור היא למנוע טביעת ילד נוסף ח"ו. בקלות ראש לא פרסמתם לציבור ולא במליאה. עד הפוסט של האמא לא ידעתי, אני משתדל לקרוא את הקדומידע.

איפה האחריות הציבורית שלך? בתור סגן אלוף, סמח"ט אם המקרה היה קורה בצבא, היו מעיפים על טיל.

אליענה: אז אתה מציע להעיר את חננאל?

רואי: אליענה, אל תעצרי אותי. אני בוער בתוכי, מפנה אצבע מאשימה אליך ולסגן שלך אתם נושאים באחריות ואם קרה מקרה של כמעט טביעה היו צריכות להידלק נורות אדומות ולא עשיתם את זה. אולי אם הייתם מתייחסים מאד ברצינות ונוקטים בכל הפעולות אולי היו נחסכים חיי אדם.

הלל: קודם כל אני מכיר בכך שמדובר על נושא קשה, כואב ומורכב – מכל הבחינות. למרות זאת, אבקש להעלות מספר נקודות: הסירוב למסור את כלל מסמכי התחקיר לנבחרי הציבור הינו חמור ומאד מחשיד. אם מדובר על תחקיר מקצועי ואמיתי אז מה הבעיה הגדולה להציג אותו בפני כלל חברי המליאה? כמו כן, הסירוב של ועדת ביטחון להעביר את פרוטוקול הועדה בנושא המקרה הקודם של דניאל קרסיקוב, גם מאד מחשיד. מה היה שם שאתם כל כך מפחדים משקיפות ציבורית אמיתית? מה אתם עושים במחשכים, מאחורי הפרגוד, שכל כך מאתגר אתכם להעביר פרוטוקול לכלל נבחרי הציבור? מדובר כאן על חיי אדם ואין להקל ראש בכך.

חננאל: באמת אינך יודע? בישיבה הקודמת האשמת אותי שבמחשכים אני מחלק טובות הנאה לחברים...

הלל: לפי דברי ראש המועצה, המועצה העבירה הנחיה למוקד לפני הטביעה של בעז אזולאי ז"ל, בדבר קשר רציף עם מטיילים כל שעה. והמוקד לא יכול היה לעמוד בהנחיה זו. שמא הרעיון המרכזי שלכם של מוקד משולב - ביטחוני, מוניציפאלי, רפואי (קורונה), ללא מספיק כוח אדם ובהרעבה תקציבית מתמדת, אינו רעיון כל כך טוב. אולי עדיף שהמוקד יתמקד בביטחון ונעשה מוקד מוניציפאלי / אזרחי נפרד. היה צריך לחשוב כך על הרבה הרבה קודם. כולנו יודעים עד כמה המוקד שלנו עמוס ומתפקד בתנאים בלתי אפשריים. אני נחשפתי בתחום הרפואי (קורונה) עד כמה הם עמוסים. תושבים קיבלו תשובות מבולבלות בנושא הקורונה, וזו רק דוגמא מייצגת אחת. אני לא מבין למה כל הדברים שנעשו כעת לאחר המקרה של בעז אזולאי ז"ל לא נעשו שלושה שבועות קודם (לאחר המקרה של הכמעט טביעה של דניאל קרסיקוב באותו בור). אז, מישהו רק כמעט טבע, כמעט נהרג – והיה צריך כבר אז לעשות את כל הפעולות המבורכות הללו; לאטום בורות, לדבר עם המינהל, לדבר עם האלוף, וכו'. את כל הדברים הללו היה צריך לעשות אז ולא להמתין שלושה שבועות ולהגיד שיהיה בסדר... מהמעט מידע שאתה מוסר לנו (בעל פה) ניכרת מגמה ברורה של לקחת פחות ופחות אחריות, של להסיק פחות ופחות מסקנות ולקחים ממשיים. הכל בסדר, הכל כללי, נמשיך להתנהל כמו שהיה עד-עתה. לא נקח אחריות על מטיילים, לא ניקח אחריות על הבורות, לא רוצים לקחת אחריות על שום דבר... אנחנו רוצים שקט וראש קטן. ניתן לאחרים להיות היוזמים... אני חושב שצריך קצת יותר לקיחת אחריות וקצת פחות כסתי"ח. המוות של בעז אזולאי ז"ל לא היה תאונה. זה היה אסון. ולאסון הזה יש אחראים.

מן הראוי שגורם חיצוני, אובייקטיבי ומקצועי (לא מתוך המועצה) יבצע תחקיר מלא, שקוף ופומבי ובחינה מעמיקה של ההתנהלות בנושאים אלו. תחקיר מקצועי שכזה יוכל לבצע הסקת מסקנות אמיתית ולא רק מסמכים פנימיים עלומים של ראש המועצה (שמסרב בתוקף למסור לנבחרי הציבור).

הרב מנחם: את כל הבורות בשטח המוצע היית מרתך ו-5 בורות היית משאיר עם סולם? למה לא מבקשים מהערים לסגור עם מנעול או לשים סולם. איפה העיכוב?

חננאל: נכנס עכשיו לתפקיד מח"ט חדש. הקדשתי עשרות שעות על התחקיר הזה, על כל לקח שהופק אנו נדרשים למנות אחראי ולעקוב אחר היישום.

הרב מנחם: לסגור את הבורות באופן כזה שרק הם יוכלו לפתוח.

אשר: אני מבקש להגיד דבר אחד שיירשם בפרוטוקול. איני חושב שהפרוץ הזה ראוי לדין רציני יש כאן אמוציות אישיות אבל קבעתי עם חננאל דיון ב-4 עיניים.

דיני: אני מסכימה. צריך לנהל דיון בלי אמוציות.

רואי: אסון טביעה, היה יכול להיות הבן של כולנו.

אליענה: חבל שנאמרים דברים כאלו. צריך לנתח את מה שנאמר ביישוב.

אשר: הפורום הזה לא מסוגל לנהל שיח. יש לי ביקורת יותר קשה משלך, אך אעביר אותה בפורום מתאים ומקשיב.

רואי: אל תבוא לפורום הזה.

אשר: אתה לא ראוי לשמוע את הביקורת שלי. אתה טוען שאנחנו מושחתים, אולי גם אני מקורב שמקבל טובות הנאה...

רואי: יש אמוציות כי הנושא מאד כבד.

אשר: איתכם, אי אפשר לנהל דיון על כלום.

חננאל: כל הישיבות עד עכשיו לא היו דיוני אמוציות? בנושא הזוהר, הבריכה ועוד זאת הישיבה הראשונה עם אמוציות?

עוזאל: רואי, המילים שלך מרחיקות לכת, אני מצפה ממך שתחזור בד ואני לא מתכוון להתייחס לדברך.

הלב של כולנו עם המשפחות והחברים שישאו את המקרה הנורא כל החיים. אין דרך להשגיח על כל מטייל. רוב המטיילים לא מזווחים ויש כאלה שלא מפה. גם כשמדווחים, אין למוקדניות את הבטחת היכולת להיות יעל זה, יש להן משימות ביטחון. כנער שגדל בקדומים אני הלכתי לבורות המים כי זה גיל הנעורים, מחפשים את המאתגרים. רוב הטיולים היו ללא ידיעת ההורים. היינו הולכים לואדי קנה וקוטפים סברסים. אם נסגור 2/3 בורות, זה לא יפתור את הבעיה.

אני חושב שחשוב וצריך להטמיע את לקחי התחקיר המעמיק שבוצע. חשוב לנתח מה אפשר וצריך לעשות כמו שהרב נתי אמר שמועיל להתעסק בהסברה לנוער, בגישה אליהם.

אבא שלי תמיד היה אומר אל תטפס למקום שלא תצליח לרדת ממנו ואל תרד למקום שלא תוכל לעלות ממנו. אנחנו צריכים לזכור שלא כל נער מקדומים מטייל רק בקדומים ולא כל מי שמטייל בקדומים הוא נער קדומים. לגבי התחקיר – אני מבין שמן הסתם הוא יוצג במלואו בוועדת ההנהלה.

חננאל: התחקיר המלא יעלה בפורום הנהלה. אני חושב שיש הצעות מעשיות.

רואי: אני מבקש להעיר על עוזאל, אין אפשרות להסדיר בור, צריך לשים מציל כי זה נחשב בריכה. להסיר אחריות ולהסביר לציבור. רוצה לחדד את הדברים, לא נכון לעשות את זה כי אם תסגור אותה אתה לוקח אחריות לא להיכנס לשם.

דיני: הם ימשיכו להיכנס.

רואי: לאסור הגעה לבורות, מישהו צריך לקחת אחריות ולא המועצה.

אליענה: אתה סותר את עצמך.

אשר: המועצה צריכה להתחיל לאכוף בריכות פרטיות עם סולמות.

רואי: בוודאי.

הרב נתי: לגבי הנוער, האם יש עבודה מעבר לתהליך? בבתי ספר יש רכזים לכל תחום. אולי לנוער צריך רכז בטיחות שיעבוד עם הרכז נוער, אולי מתנדב שנפעיל בעיקר בחופשים. ליצור סדנאות מה התוכניות שהולכים לעבוד עם הנוער בתחום הריגשי? מי אוסף אותם?

חננאל: בכל שבעת ימי האבל היתה פעילות. נפגשנו עם הנוער מובילים יחד איתם עשייה לכיוון הנצחה. לפני הישיבה הם סימסו לי רעיונות. מעבר לזה אין אפשרות בגלל מגבלות הקורונה על כינוס הנוער.

הרב נתי: אם נסתום בורות, הם יחפשו בורות אחרים. תפקידנו להיות מבוגרים אחראים.

אשר: לא תצליח לסגור את הבורות.

חננאל: הישיבה ננעלת, תודה לכולם.

מאשר: חננאל דורני